

учаваше по съборица-та имъ, и ся про-
 16 славяваше отъ всякы-тѣ. И дойде ^авъ
 Назаретъ, дѣто бѣше отхраниенъ, и влѣзе
 по обычай-ти си ^в въ съборище-то съб-
 17 ботенъ день, и станъ да чете. И подадо-
 хъ му книгъ-тѣхъ на пророка Исаіѣхъ; и
 като разгърнъ книгъ-тѣхъ на мѣсто това мѣ-
 18 сто, дѣто бѣ писано: „Духъ Господень е
 на мене; защото мя помоза да благовъ-
 ствувамъ на сиромасы-тѣ; проводи мя да
 исцѣлѣхъ съкрушени-тѣ сърдцемъ, да про-
 повѣдамъ на плѣнницы-тѣ освобожденіе
 и на слѣпы-тѣ прогледваніе, да пусяхъ
 19 угнетени-тѣ въ свободу, Да проповѣдамъ
 20 благопріятнъ-тѣхъ Господнѣхъ годинъ. И
 като съгнъ книгъ-тѣхъ, даде ѣхъ на слугъ-
 тѣхъ и сѣднъ; а очи-тѣ на всякы-тѣ въ
 21 съборище-то бѣхъ ся взрѣли въ него. И
 начнъ да имъ говори: Днесъ ся испъл-
 ни това писаніе во ваши-тѣ уши. И вси-
 22 кы му засвидѣтелствувахъ, и ^вчудѣхъ
 ся за словеса-та на благодавать-тѣхъ що
 излѣзувахъ изъ уста-та му, и думахъ:
 23 ^а Не е ли този сынъ-тѣхъ Іосифовъ? И ре-
 че имъ: Безъ друго ще ми кажете тѣзи
 притчъ: Лѣкарю, исцѣли ся самъ си;
 което смы чули че е станъло ^{въ} Ка-
 пернаумъ, стори и тука ^{въ} отечество-то
 24 си. И пакъ рече: Истинъ ви казувамъ,
 че ^а никой пророкъ не е пріятъ въ отече-
 ство-то си. И наистинъ ви говорѣхъ, ^а мно-
 25 го вдовицъ бѣхъ въ Израиль во врѣме-
 то на Ілїѣхъ, когато ся затвори небе-то
 три години и шесть мѣсеца, въ което
 26 врѣме станъ гладъ голѣмъ по всичкы-тѣ
 земьхъ: И ни при единъ отъ тѣхъ не бы
 проведенъ Ілїѣхъ, тѣкмо въ Сарептѣ Си-
 27 донскѣхъ при единъ вдовицъ женѣ. И ^а мно-
 зина прокажени имаше во врѣме-то на
 Елисеѣ пророка въ Израиль; и никой
 28 отъ тѣхъ не бы очистенъ тѣкмо Нееманъ
 Сиріяннъ-тѣ. Това като чухъ тѣзи кои-
 29 то бѣхъ въ съборище-то, всякы ся испѣ-
 пльнихъ съ ярость. И станъхъ та го
 искарахъ ^{въ} гнѣвъ изъ градъ-тѣхъ, и заведохъ
 го при край-тѣ на рѣчь-тѣ на който градъ-
 30 тѣ имъ бѣше съграденъ, за да го низри-
 нхъ. Но ^а той минъ изъ помежду имъ,
 и отиваше си.
 31 И ^а слѣзе въ Капернаумъ, градъ Гали-
 лейскій; и поучаваше гы въ съботны-
 32 тѣ дни. И удивявахъ ся на ученіе-то му;
^а защото негово-то слово бѣше съ власть.
 33 И ^а въ съборище-то имаше единъ цело-
 вѣкъ, който имаше духъ на нечистъ бѣсъ,
 34 и извика съ гласъ голѣмъ, И казуваше:
 Остави, що имашъ ты съ насъ, Іисусе

Назарянине? Дошелъ си да ны погубишь
 ли? ^а Знаѣхъ ты кой си, ^а Святый Божій.
 35 И запрѣти му Іисусъ и рече: Млъкни и
 излѣзь изъ него. И бѣсъ-тѣхъ го трѣшнъ
 на срѣдѣ, и излѣзе изъ него, безъ да го
 36 поврѣди никакъ. И смалхъ ся всицкы, и
 разговаряхъ ся помежду си и думахъ:
 Що е това слово, че той съ власть и си-
 37 лѣзъ повелѣва на нечисты-тѣхъ духове, и из-
 лѣзватъ? И разнесе ся слухъ за него по
 всякы-тѣ околны мѣста.
 38 И ^а като станъхъ отъ съборище-то влѣзе
 въ домъ-тѣхъ Симоновъ: и тыщъ-тѣхъ Симо-
 новъхъ бѣше ѣхъ хванъла огниа, и молихъ
 39 го за неѣхъ. И той застанъ надъ неѣхъ и
 запрѣти на огницъ-тѣхъ, и остави ѣхъ; и
 тозъ часъ станъ ты и слугуваше имъ.
 40 И ^а когато залѣзуваше слѣнце-то, вси-
 кы които имахъ болнавы отъ всякакы
 болести, доведохъ гы при него; а той ка-
 41 то влѣзо въ ложицъ рѣцѣ на всякого одного отъ
 тѣхъ, исцѣли гы. Отъ мнозина още и бѣ-
 сове ^а нехождахъ съ крѣськъ, и казувахъ:
 Ты си Христосъ, Сынъ Божій. И ^а запрѣ-
 щаваше имъ и гы не оставяше да говорятъ,
 понеже го познавахъ че е Христосъ.
 42 И ^а како станъхъ день, излѣзе и отиде
 въ пусто мѣсто; и народъ-тѣхъ го дирѣше,
 и дойдохъ при него; и задръжавъхъ го
 43 да си не иде отъ тѣхъ. А той имъ рече:
 Че и въ другы-тѣ градове трѣбва да бла-
 говѣстѣхъ царство-то Божіе; понеже на
 44 това съмъ проведенъ. ^а И проповѣдуваше
 въ съборица-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1 А веднѣжъ ^а когато народъ-тѣхъ го прити-
 скаше да слуша слово-то Божіе, той стое-
 2 ше при езеро-то Геннисаретско; И видѣ
 двѣ ладіи че стоехъ по край езеро-то;
 3 а рыбаки-тѣ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та
 испирахъ мрѣжы-тѣ си. И като влѣзе въ
 4 единъ отъ ладіи-тѣхъ, което бѣше Симонова,
 помоли го да ѣхъ отдалечи малко отъ зе-
 мьхъ-тѣхъ; и сѣднъ та поучаваше народъ-тѣхъ
 5 отъ ладіи-тѣхъ. И щомъ прѣстанъ отъ да
 говори, рече Симону: ^а Оттегли лодіѣ-тѣхъ
 въ дълбочинъ-тѣхъ, и хвърлѣте мрѣжы-тѣхъ
 6 си да уловите ^{рыбъ}. А Симонъ отговори
 и рече му: Учителю, цѣлъ ноцъ смы ся
 трудили и не уловихмы нищо; но по твоѣхъ-
 7 тѣхъ рѣчь ще хвърлѣхъ мрѣжы-тѣхъ. И това
 като сторихъ, уловихъ много множество
 8 рыбы, што ся прокъснуваше мрѣжа-та
 9 имъ. И кывнѣхъ на дружина-та си които
 бѣхъ въ другъ-тѣхъ ладіѣхъ, да дойдътъ да

и Мат. 2; 23. 13; 54. Мар. 1;
 6; 1.
 о Дѣян. 13; 14. 17; 2.
 п Пса. 61; 1.
 р Пса. 45; 2. Мат. 13; 54.
 Мар. 6; 2. Гл. 2; 47.
 с Іоан. 6; 42.
 т Мат. 4; 13. 11; 23.

у Мат. 13; 54. Мар. 6; 1.
 ф Мар. 13; 57. Мар. 6; 4.
 Іоан. 4; 44.
 х 3 Цар. 17; 9. 18; 1. Іак.
 5; 17.
 и 4 Цар. 5; 14.
 ю Іоан. 8; 59. 10; 39.
 и Мат. 4; 13. Мар. 1; 21.

и Мат. 7; 28. 29. Тит. 2; 15.
 з Мар. 1; 23.
 ъ Ст. 41.
 ѳ Пса. 16; 10. Дан. 9; 24.
 Гл. 1; 35.
 л Мат. 8; 14. Мар. 1; 29.
 ю Мат. 8; 16. Мар. 1; 32.
 я Мар. 1; 34. 3; 11.

ж Мар. 1; 25. 34. Ст. 34; 35.
 љ Мар. 1; 35.
 а Мар. 1; 39.
 —
 а Мат. 4; 18. Мар. 1; 16.
 б Іоан. 21; 6.